

патронату складається з оплати послуги (праці патронатного вихователя), а також соціальних виплат на дітей, влаштованих під патронат.

Відповідно до пункту 35 Постанова Кабінету Міністрів України від 10 травня 2022 року № 581 «Про внесення змін до Порядку створення та діяльності сім'ї патронатного вихователя, влаштування, перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя» [2] у період запровадження в Україні надзвичайного або воєнного стану регіональний центр може видати рекомендацію про можливість надання послуги патронату над дитиною кандидату у патронатні вихователі та добровільному помічнику в разі успішного проходження ними основного курсу навчання.

З соціальної та психологічної точки зору це є найбільш сприятливим та комфортним для дитини перебуванням в наш час.

Список джерел інформації

1. Деякі питання захисту прав дитини та надання послуги патронату над дитиною. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2021 р. № 893. URL : [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/893-2021- %D0 %BF#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/893-2021-%D0%BF#Text)

2.«Про внесення змін до Порядку створення та діяльності сім'ї патронатного вихователя, влаштування, перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя». Постанова Кабінету Міністрів України від 10 травня 2022 року № 581. URL : [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/581-2022- %D0 %BF#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/581-2022-%D0%BF#Text)

LOBODA Denis

student-master, National Technical University
"Kharkiv Polytechnic Institute" (Ukraine, Kharkiv);

GRYBKO Olga

candidate of science in public administration, National Technical University
"Kharkiv Polytechnic Institute" (Ukraine, Kharkiv)

VOLUNTEER MOVEMENT IN SOCIAL WORK SYSTEM

In many countries of the world, volunteer activity dominates the system of social protection of the population, because it is the volunteer who is an important coordinator of assistance and support to vulnerable categories of the population. The services of volunteers improve the social work system as a whole.

In modern developed countries, the volunteer movement is the basis of the system of self-regulation in society. A good example of this tradition is the volunteer movement in American history, the apogee of which should be considered the end of the 20th century, when about 50 % of Americans engaged in volunteer work in one form or another: about 40 % of the population participates in volunteer activities in Canada. The greatest increase in interest in volunteering is observed among 20-30-year-olds. Volunteering in Europe is similar to the above examples. In England, almost half of its population participates in volunteer activities. Volunteerism has a high rating in such European countries as France (19 %), the Netherlands (36 %), Denmark (25 %) and Ireland (39 %) [1, p. 5].

The state supports the public initiative for the development of volunteer activities, thereby ensuring and guaranteeing the rights and interests of volunteer organizations and recipients of volunteer assistance provided for by law. Based on the results of scientific research, domestic specialists managed to reach the following conclusions: in modern conditions, the public and state bodies need to be aware of the importance of optimizing various aspects of social development. Social problems must be solved steadily, the success of the desired changes will depend on the qualifications of workers engaged in social service and protection, which involves appropriate training of personnel; it becomes a task of primary importance in the implementation of the country's new policy. The formation of a large movement of volunteers is one of the important ways to productive social work in any state [2].

The volunteer movement is the most important tool of social work. Under any circumstances, social work and volunteering are considered as a whole system aimed at improving human life. Today, the need for a volunteer in social work has increased more than ever. With increasing environmental problems, growing threats to the health of the population, poverty, and unemployment, there was an urgent need for volunteers who would take part of the responsibility upon themselves.

The volunteer movement gained special importance with the beginning of full-scale hostilities on the territory of Ukraine, when operational social assistance quite often requires volunteers to have competencies that go beyond the scope of the purely professional profile of a social worker. Modern volunteers are lawyers, doctors, psychologists, specialists who, in addition to direct professional activity, perform various types of social work aimed at overcoming and solving a number of problems of consumers of social services. Thus, "help in this case has a synthesizing character, since each specialist brings his knowledge and skills to the general process of social work, using his powers and competence" [3, p. 153]. Effective volunteer activity allows organizations to get rid of limitations by attracting those human social resources that are necessary for the performance of tasks.

The quality of volunteers' work is most often determined by the level of their motivation, which social organizations can influence by means of awards or incentives of various nature. As scientists Larionova and Kratinova note in their study: "the motivation for this type of volunteer is both "achievement" and "joining", which often has the form of a great opportunity to get involved in work and prove oneself in the case. The motivation of volunteers who work temporarily is not a feeling of belonging to a group, but only the recognition of their own achievements. For them, recognition is a measure of gratitude from the organization, which enables them to move forward" [1, p. 8].

At the beginning of the 21st century, the context of the long historical relationship between volunteering and social work takes on new dimensions, which is due to the expansion of the spheres of activity of each of them, as well as the rapid change of the social environment. The main content of the transformations is the understanding of volunteering as a form of social work that unites people from all over the world around the goal of overcoming the global problems of today.

Список джерел інформації

1. Larionova, N., & Kratinova, N. (2017). Volunteering in the institutional space. *Social pedagogy: theory and practice*, 1: 4-11.
2. Matveev, S., Kogut, I., & Honcharenko, E. (2018). Social aspects of the volunteer movement: past and present. *Bulletin of Zaporizhzhya National University*, 1: 161-165.
3. Tymchenko, S., & Shmarina, A. (2015). The history of volunteering in the world and in Ukraine. *Volunteer movement: history, modernity, prospects*. Kharkiv : Khnadu Ed.

НІКІТЧЕНКО Андрій Миколайович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків);

ГРЕНЬ Лариса Миколаївна

д.держ.упр., проф., Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків)

БІДНІСТЬ: ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ПОШИРЕННЯ ТА СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ

Стратегію подолання бідності було затверджено Указом президента України від 15 серпня 2001 року № 637/2001, основними принципами якої мають стати забезпечення економічного зростання, підвищення рівня продуктивної зайнятості населення та вжиття заходів щодо блокування найгостріших проявів бідності, реформування системи соціальної підтримки населення шляхом консолідації всіх соціальних програм і видів допомоги на основі оцінки сукупного доходу сім'ї, інтеграції осіб з обмеженими фізичними можливостями у суспільне життя [4]. Стратегічними напрямками подолання бідності у документі були визначені: підвищення зайнятості населення та розвиток ринку праці; збільшення доходів від трудової діяльності; соціальне страхування як спосіб захисту особи від втрат доходу; запровадження консолідованої системи адресної соціальної допомоги та соціальних послуг; соціальна підтримка осіб з обмеженими фізичними можливостями; соціальна підтримка сімей з дітьми та дітей, позбавлених батьківського піклування; поліпшення житлових умов соціально вразливих верств населення; моніторинг реалізації стратегічних напрямів подолання бідності [4]. Для нашого дослідження візьмемо таке визначення поняття «бідності»: бідність – це «неможливість обирати ті ресурси, які наразі є життєво необхідними, а також відсутність свободи бути тим, ким хочеш, або робити те, що хочеш» [5].

За визначенням Світового банку, результатом бідності є: відсутність необхідних ресурсів для придбання товарів та послуг для задоволення основних життєвих потреб; висока захворюваність та рання смерть; низький рівень грамотності й освіти, які унеможливають забезпечення задовільного рівня